

Poetry festival in Taiwan

1

The Grain of Sand

My shoulder was filled with wings that had touched the sea's water, and in the distance of their flight, they gathered within themselves a grain of sand, which they named snowflake.

In the reality of the dream, I was only a snowflake carried by a wave or resting at the temple of a kingfisher.

My soul is locked up in this grain of sand that reflects in the sun.

How much brightness it holds in the midst of summer!

How much sadness it carries in the night!

How much daydreaming, how much melancholy, how much purity when it holds when it is far away from every harmful glance that could destroy the words and speaking and seeing!

The mirroring in that great sea with its emerald green captures within it a storm and hurricane that are indescribable, for anyone who has never cried silently, speechless, alone in the struggle that leads to the tearing, breaking within of the sand thread, and to its transformation into tiny diamonds because it unwittingly lived in a new dimension.

Yes, yes, it happened one day, when the sun was setting in the middle of the day and the sea became a scarf, like a seagull's tear, and the wind was ready to break everything that appeared in its path.

Then the water froze for the first time, and the sky froze into a coldness we had never seen before!

And the wings that had been crowded inside the grain of sand began to grow!

The wings held countless gazes and could understand and speak in the feather's place what it could not say, what it could not believe could ever exist before the eyes of the world and of the light.

The stars became the grains of sand along with it, the one unknown and misunderstood!

The great sea was now the road on which it floated, toward what it saw and spoke to itself!

It was no longer crushed by any reality!

It was now a new world, where the sea, and the ocean stood in the cosmic dance, watching its dance, carried by the galactic winds, from beyond the universe that had held it so tightly within itself, in the dream, mind of a grain of sand that was only sometimes washed away by the lightning of the sky and by the waves that carried it into an indescribable, unspeakable fury for this world!

And why, why did the grain of sand have to be dirtied and crushed in this form, if its road was the sea toward the beyond of the stars that protected it with their mute light?

For the grain of sand, the stars were the windows toward the world it was meant to reach!

2

Blue sea

I am walking in small steps across the blue waters stretching far before me, toward infinity.

I raise my left hand to greet the horizon and I place my right hand over my heart, which longs to be as blue as the sea and the sky.

But the world's roof, full of stars, and illuminated in blue, has built a house there, within my sphere so transparent!

And my dwelling has become like a mirror gathering within itself all the blue between the boundlessness of the world and me.

And I am the one walking up and down through the sunset as it dissolves into blue, while the blue turns violet and then becomes so red within my sphere - a sphere filled with words that wrap my body in my own shades of blue.

And the glimmers transformed into thousands of flowers set everything afloat from me, from within my heart, towards the twilight sky thirsty for night and shadows.

And the blue height embraces the sea as it roams far and wide with me!

And it is my heart that turns the light a deep blue as it utters the words of peace!

Everything around me takes on the vivid, silvery colours of the sea and the sky.

And the whole of existence revolves within everything and unites all its parts into a single word.

And the word makes the inner thought sovereign over the world, over the mind, over reason, and over all hearts.

It is the word that can be spoken only in thought, as you look with hope beyond yourself toward a future that holds within it an eternity wrapped in the light that is everywhere.

3

The vast blue sea

The vast blue sea casts into its roaring waves all the words we could not speak aloud.

And I cast the word back toward myself, as though into the waves of life, and see; everything I have thought, and desired has become more powerful and full of meaning.

Because my ideas and my thought - furious or filled with pain or hope - returned to me full of love.

And the sea can take all the pain from you and transform it into the colours of the sky, while the sky always sees itself reflected in the sea.

The endless expanse takes me in its blue arms and carries on me on a journey far away to the infinite horizons of my desire for to be there where only Your love steps and rules and where only the hope and joy wrap the mysterious endless vast and the soul in thousands of colours.

And I, clothed in the words of fire, return to the world and can see it differently, because I reveal myself as so blue within - in my heart and in my mind.

Then, through my thoughts, I can overcome every incomprehensible form that might cut across my reaver of light - the reaver flowing from my heights and most vibrant desire to keep my mind forever in heaven!

„Firul de nisip“ Umărul meu era plin de aripi ce au atins apa marii și în depărtarea zborului au strâns în ele un fir de nisip pe care l-au numit fulg. În realitatea visului eu eram doar un fulg purtat de un val sau la tâmpla unui pescăruș. Sufletul meu stă închis în firul acesta de nisip ce se oglindește în soare. Câtă strălucire are el în miezul verii! Câtă tristețe are el noaptea! Câtă visare, câtă melancolie, câtă puritate când e departe de orice privire, ce ar putea să îi pângărească rostirea, privirea! Oglindirea în mare cea mare cu verdele ei de smarald, prinde în ea furtună și uragan care sunt de nedescris, pentru cel ce nu a plâns netăcut, nevorbit, nerostit, însingurat în zbaterea care duce la sfârșirea firului de nisip, și la transformarea lui în diamante mici pentru	The Grain of Sand My shoulder was filled with wings that had touched the sea's water, and in the distance of their flight, they gathered within themselves a grain of sand, which they named snowflake. In the reality of the dream, I was only a snowflake carried by a wave, or resting at the temple of a kingfisher. My soul is locked up in this grain of sand that reflects in the sun. How much brightness it holds in the midst of summer! How much sadness it carries in the night! How much daydreaming, how much melancholy, how much purity when it holds when it is far away from every harmful glance that could destroy the words and speaking and seeing! The mirroring in that great sea with its emerald green captures within it a storm and hurricane that are indescribable, for anyone who has never cried silently, speechless, alone in the struggle that leads to the tearing, breaking within of the sand thread,
---	---

că a trăit fără să vrea la o nouă dimensiune.

Da, da, s-a întâmplat o dată, când soarele apunea la miezul zilei și marea deveni o eșarfă, ca o lacrimă de pescăruș, în vântul ce era gata să sfâșie tot ce apare în cale!

Atunci a înghețat pentru prima dată apa, a înghețat cerul într-o înfrigurare ne mai zărită!

Și aripile care stăteau înghesuite în firul de nisip au început să crească !

Aripile aveau nenumărate priviri și puteau să înțeleagă și să rostească ele în locul lui fulg ceea ce el nu putea vorbi, ceea ce nu putea să creadă că ar putea să fie la văzul lumii și al luminii.

Stelele deveniră firele de nisip laolaltă cu el, cel neștiut și neînțeles!

Marea cea mare era acum drumul pe care el plutea, către ceea ce a văzut și a rostit doar în el însuși!

Nu mai era strivit de nicio realitate!

El era acum o nouă lume, în care marea, oceanul, stăteau într-un dans cosmic, să privească dansul lui, purtat de vânturi galactice de dincolo de universul ce îl ținuse așa de strâns în el însuși, în visul lui, în mintea lui de fir de nisip care doar uneori era spălat de trăsnetul cerului și de valurile ce îl purtau într-o furie de nedescris pentru lumea asta!

Și de ce, de ce oare firul de nisip trebuia să fie murdărit și strivit în forma asta, dacă drumul lui era marea către dincolo

and to its transformation into tiny diamonds because it unwittingly lived in a new dimension.

Yes, yes, it happened one day, when the sun was setting in the middle of the day and the sea became a scarf, like a seagull's tear, and the wind was ready to break everything that appeared in its path.

Then the water froze for the first time, and the sky froze into a coldness we had never seen before!

And the wings that had been crowded inside the grain of sand began to grow!

The wings held countless gazes and could understand and speak in the feather's place what it could not say, what it could not believe could ever exist before the eyes of the world and of the light.

The stars became the grains of sand along with it, the one unknown and misunderstood!

The great sea was now the road on which it floated, toward what it saw and spoke to itself!

It was no longer crushed by any reality!

It was now a new world, where the sea, and the ocean stood in the cosmic dance, watching its dance, carried by the galactic winds, from beyond the universe that had held it so tightly within itself, in the dream, mind of a grain of sand that was only sometimes washed away by the lightning of the sky and by the waves that carried it into an indescribable, unspeakable fury for this world!

And why, why did the grain of sand have to be dirtied and crushed in this form, if its

de stelele care îl ocroteau cu lumina lor mută? Pentru firul de nisip, stelele erau ferestrele către lumea în care el trebuia să ajungă.	road was the sea toward the beyond of the stars that protected it with their mute light? For the grain of sand, the stars were the windows toward the world it was meant to reach.
Pășesc pe marea albastră Pășesc cu pași mici pe apa albastră ce se întinde la nesfârșit în fața mea. Ridic mâna mea stângă pentru a saluta depărtarea și dreapta o îndrept spre inima ce vrea să fie atât de albastră până la o identificare cu marea și cerul. Dar acoperișul lumii plin de stele și luminat în albastru și-a făcut o casă acolo în sfera mea atât de transparentă. Și locuirea mea a devenit ca o oglindă ce prinde în ea însăși, tot albastrul de la nesfârșitul lumii până la mine. Și eu sunt cea care mă plimb în sus și în jos, în apusul de soare ce se pierde în albastrul ce devine violet și apoi atât de roșu în sfera mea plină de cuvintele ce-mi înfășoară trupul în culorile mele albastre. Și strălucirile transformate în mii de flori fac să plutească toate de la mine din inimă, către cerul înserat și însetat de noapte și umbre.	I am walking in small steps across the blue waters stretching far before me, toward infinity. I raise my left hand for greet the horizon and I place my right hand over my heart, which longs to be as blue as the see and the sky. But the world's roof, full of stars, and illuminated in blue, has built a house there, within my sphere so transparent! And my dwelling has become like a mirror gathering within itself all the blue between the boundlessness of the world and me. And I am the one walking up and down through the sunset as it dissolves into blue, while the blue turns violet and then becomes so red within my sphere - a sphere filled with words that wrap my body in my own shades of blue. And the glimmers transformed into thousands of flowers set everything afloat from me, from within my heart, towards the twilight sky thirsty for night and shadows. And the blue height embraces the sea as it roams far and wide with me!

Și înălțimea albastră se îmbrățișează cu marea care colindă în lung și în lat, împreună cu mine! Și inima mea e cea care face lumina mai albastră, rostind cuvintele păcii. Toate cele din jurul meu devin transformate în culorile vii și argintate ale mării și ale cerului. Și existența întreagă în tot se rotește, se unește cu părțile sale într-un singur cuvânt. Și cuvântul face ca gândul interior să fie stăpânitor peste lume și peste minte și rațiune și inimi. Este cuvântul ce nu se poate rosti decât în gând atunci când privești cu speranță de la tine însuși către viitorul care are în el veșnicia înfășată în lumina ce este pretutindeni.	And it is my heart that turns the light a deep blue as it utters the words of peace! Everything around me takes on the vivid, silvery colours of the sea and the sky. And the whole of existence revolves within everything and unites all its parts into a single word. And the word makes the inner thought sovereign over the world, over the mind, over reason, and over all hearts. It is the word that can be spoken only in thought, as you look with hope beyond yourself toward a future that holds within it an eternity wrapped in the light that is everywhere.
Marea cea mare și albastră aruncă în valurile zgomotoase toate cuvintele ce nu le puteam rosti cu voce tare. Și aruncam și eu cuvintele înapoi spre mine, ca în valurile vieții, și iată că tot ce gândeam voiam să devină și mai puternic și mai plin de sens.	The vast blue sea casts into its roaring waves all the words we could not speak aloud. And I cast the word back toward myself, as though into the waves of life, and see; everything I have thought, and desired has become more powerful and full of meaning.

Pentru că ideile mele și gândul meu cel furios sau plin de durere sau de speranță se întorceau la mine pline de iubire.

Iar marea cu puterea ei poate lua din tine toată durerea și s-o transforme în culorile cerului care mereu se privește în ea.

Și întinsul de nesfârșit mă ia și pe mine în brațele lui albastre și mă călătorește până departe în zărilor infinite ale dorinței mele de a fi acolo unde doar iubirea Ta pășește și stăpânește și unde doar speranța și pacea și bucuria înfășoară necuprinsul cel tainic și sufletul în mii de culori.

Și eu îmbrăcată în cuvintele focului mă întorc spre lume și o pot privi altfel, pentru că mă arăt atât de albastră în mine, în inimă și în minte.

Apoi pot cuceri prin gânduri orice formă de neînțeles ce ar putea să-mi taie râul meu de lumină, ce îmi vine de la dorința mea cea mai înaltă și mai vie de a fi mereu cu mintea în cer!

Because my ideas and my thought - furious or filled with pain or hope - returned to me full of love.

And the sea can take all the pain from you and transform it into the colours of the sky, while the sky always sees itself reflected in the sea.

The endless expanse takes me in its blue arms and carries on me on a journey far away to the infinite horizons of my desire for to be there where only Your love steps and rules and where only the hope and joy wrap the mysterious endless vast and the soul in thousands of colours.

And I, clothed in the words of fire, return to the world and can see it differently, because I reveal myself as so blue within - in my heart and in my mind.

Then, through my thoughts, I can overcome every incomprehensible form that might cut across my reaver of light - the reaver flowing from my heights and most vibrant desire to keep my mind forever in heaven!